

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2021. május 8. XV. Évfolyam 19. szám

Segíteni a haldoklókon

Húsvét előtt az orvosi egyetem felsőbb évesei közül sokan jelentkeztek önkéntes munkára a Covid osztályokra, másodévesekként többen csatlakoztunk hozzájuk. Én egyrészt társadalmi szerepvállalásnak éreztem, de leginkább a sokrétű tapasztalatszerzés lehetősége motivált. Eddigi tanulmányainkban leginkább az elmélet került előtérbe, szeretnék minél több gyakorlatot szerezni a betegágyak mellett, főként intenzív osztályon. Még a képzés elején járok, el kell döntenem, valóban ezzel szeretnék-e hivatásszerűen foglalkozni.

Szüleim kicsit féltettek, de rám bízta a döntést, tiszteletben tartották segítő szándékomat. Jól benne vagyok a sűrűjében, nagyon fiatalon látnom kell a sok szenvedést, a naponként jelen lévő halált, amit még fel sem bírok teljes mértékben fogni, nem megy bennem mélyre. Csak nap mint nap teszem a dolgom, a rám bízott feladatokat ellátom. Hiszen amikor látom a mellettem lévő embert szenvedni, akkor nem kezdek el elmélkedni a szenvedés értelmén, mélységén, jézusi vonatkozásán, hanem segíteni akarok neki, hogy enyhüljön a fájdalma.

Utólag viszont sokat szoktam rajta gondolkodni, pláne olyan halálesetnél, akivel előtte többet foglalkoztam, beszélgettem. Ilyenkor nehezebb elviselni a földi életből való távozásukat, vagy talán nem nagyon tudok vele mit kezdeni.

A betegek részéről mindenféle hozzáállást látok. Gyakran találkozunk olyanokkal, akik szeretnének meghalni, hogy véget érjenek a szenvedéseik. Lehet, hogy nem gondolják át teljes mélységében, amit kimondanak, de valamennyire érthető, mert a szeretteiktől távol, lélegeztető gépen szenvedve nem lehet könnyű. Őket az orvosok és nővérek próbálják lélekben megerősíteni, hogy küzdjenek, mert a tapasztalat azt mutatja, ez sokat számít. Az unokáktól kapott és kiakasztott kis személyes rajzok, üzenetek is pozitívan hatnak rájuk, hisz látják, érzik általuk a családjuk szeretetét és értük való aggodalmát. Telefonon is tudnak kommunikálni, akinél nincs készülék, a nővérek közvetítésével tartanak kapcsolatot.

A sok idős, súlyos beteg között nem akadt még olyan, akire teljes meggyőződéssel kimondták volna, hogy meg fog gyógyulni, bárki távozhat a földi életből egyik napról a másikra.

Csoporttársaim között vannak, akik a betegekkel való foglalkozást jobban kerülik, inkább más területen segítenek, de eddig még mindenki kitartott. A nővérek megértően állnak hozzánk, mindenkinek találnak testhez álló feladatot, senkire nem erőltetik az ágy melletti feladatokat. Egy nővérre átlagosan 5-6 beteg jut, én a nővéreknek segédkezem a betegek ellátásában. Figyelem, mit hogyan végeznek, akadnak, akik türelmesen tanítgatnak is. Korábban jutottak hozzám olyan hírek, hogy a nővérek elég türelmetlenek, zsémbesek az orvostanhallgatókkal, de én egy nagyon jó csapatba kerültem, mindenki segítőkész, türelmes. A nehézségekhez képest jó hangulatban telnek a napok, összhangban folyik a munka.

Talán fiatal koromból adódhat, hogy hitéletemet néha megrengeti a tehetetlenség, hiábavalónak vélem az imát, küzdelmet, de ez nem jelenti azt, hogy megkérdőjelezném Isten jelenlétét és működését a világban. Az a meggyőződés folyamatosan megerősítő számomra, hogy a földi élet végével nem semmisül meg az ember, hanem Isten elé kerül, így még nagyobb ajándéknak tekintem a személyes hitemet.

Az is sokat segít, hogy Zsófi-val együtt kezdtük a munkát, legtöbbször együtt vagyunk beosztva, egymáshoz közel állva műszak végén meg tudjuk beszélni a történeteket, szituációkat, egymást erősítjük kitartásban és lelkileg is.

A nővérek között is vannak, akik a haldokló mellett elmondanak egy imát, kis csöndességre hívják egymást, látszik rajtuk az emberi élet tisztelete, a méltóság biztosítása. Talán a hitetlenekben is megmozdul ilyenkor valami, ami az örökkévalóság felé tereli a figyelmüket. Mivel elsősorban a tanulásra kell koncentrálnom, lassacskán befejezem ezt a szolgálatot. Összességében örülök a lehetőségnek, hogy miközben másokon segíthettem, majdani orvosi munkámhoz tapasztalatokat szereztem, és emberileg, érzelmileg is gazdagodtam.

Görbe Mátyás

„Az Istent szeretőknek minden a javukra válik...” (Róm: 8.28)

Még a Covid fertőzés is?

Márciusban megkaptam és családom velünk élő része is a betegséget.

Mivel sokan betegedtünk meg a közösségből is, előrebocsátom, hogy nem a betegség lefolyását és szenvedéseimet szeretném ecsetelni – hiszen szerencsésen felgyógyultam – mikor mások drámai módon behaltak fertőzésbe. Arról szeretnék írni, hogy milyen „belső utazást” tettem, milyen módon éltem meg Istennel és az emberekkel való kapcsolatomat.

Hittan tanárként mindkét állami (régai nevén: Szemere és Petőfi) iskolában tanítom az órarendi hittant 1-8. osztályig, és a plébánián is vannak csoportjaim. Akik alsósokat is tanítunk, a járvány minden hullámában bejártunk az iskolába. Én 1-8. osztályig tanítok gyerekeket. Vagyis egy héten kb. 700 gyerekkel voltam egy légtérben. Az alsósok öleléssel fogadtak, és nem volt szívem állandóan figyelmeztetni őket a távolságtartásra, hiszen ilyen kapcsolatot alakítottam ki velük. Hálás voltam, hogy csak most fertőződtem meg.

Azt már a járvány elején tudatosan eldöntöttem, hogy nem fogok félelemben és túlzott fertőtlenítéssel élni, mivel erre nincs energiám. „A félelem pedig gyengíti az immunrendszert” – mondta Csókay András doktor úr is. Azt hallottam, hogy a Bibliában is 365-ször mondja Isten/Jézus, hogy „ne féljeteK”.

Amikor a gyengeségtől csak feküdni tudtam, átgondoltam, tudom-e vállalni a digitális oktatást 22 csoportban, vagy menjek táppénzre? De akkor pont nagybőjtben és Húsvét előtt hagyom magukra a tanítványaimat és családjukat? Amikor sokan betegek, és rengeteg nehézség, dráma zajlik, pont most ne halljanak Istenről? Ne éljék át Húsvét örömhírét? Nagyon nehezen ment az oktatás. Amúgy sem vagyunk berendezkedve a személytelen tanításra, másrészt lezuhant a vérnyomásom, és csak feküdni tudtam. (Ilyenkor a férjem küldte el a gyűjtött anyagot.) A sötét (depressziós és memóriazavaros napokon) az jelentette az egyetlen örömet, mikor küldték a házi feladatokat, és - mivel nemcsak a jegyet írtam be, hanem megkérdeztem, hogy van a család? – szeretetteljes levelezés alakult ki sok szülővel. Imádkoztunk egymásért. Közelebb kerültem a családokhoz, és ezzel talán közelebb tudom őket vinni Istenhez, a plébániai közösséghez.

Az ifjúsági hittanosokkal online órák voltak, és Isten segítségével sikerült mindet megtartani. Volt olyan, hogy a köhögés miatt nem tudtam beszélni. Előre elküldtem a bérmálkozó (IFI II.) csoportnak az anyagot, felkészült valaki, és vezette az órát. Nagyon szeretetteljes volt ez a csoport velem: érdeklődtek rólam, és komolyan vették az online hittant is. Olvastuk a Bibliát, imádkoztunk. Számítógépes játékokat is találtunk, hogy az óra után együtt játszassanak.

Nagypéntekre megszerveztem az IFI I. és II. csoportnak egy virtuális keresztutat énekekkel. Nagyon szépen sikerült, komoly elmélkedések és imák is elhangzottak.

Az elsőáldozókkal nem sikerült a készülés a digitális oktatási időszakban. Ennek oka, hogy márciustól az iskolai hittan mellett templomi felkészítést is szoktam tartani. Ezek mindig nagyon vidámak, érdekesek számukra, és segítik a templomhoz való kötődést is, hogy otthonosan érezzék magukat. Az elsőáldozás időpontját elcsúsztatva június 5-re, most már meglesz ez az élményük is.

Az iskolai hittanról az érdeklődőbb, elkötelezettebb fiatalokat 7-8. osztályban a plébániára hívom, gyűjtöm. Rövid lelki programmal és sok játékkal várom őket, belőlük nevelődnek ki a leendő ifjúsági hittanosok. Sajnos, a járvány miatt ez most nem volt lehetséges, a digitális oktatás sem kedvezett a közösségi élményeknek.

Istennel a kapcsolatom a betegségem alatt szorosabb lett. A depresszió és a betegség okozta bezáródás miatt senki sem tudott közel kerülni ez idő alatt hozzám. Ezért még erősebben Istenhez fordultam, tudtam Ő ott van velem. Neki nem kellene a szavak, nem kell magyarázni, viselkedni, mert úgy ért és szeret, ahogy vagyok. Sokat imádkoztam – mást nem is tudtam csinálni – és Istenre bíztam magam. Pár éjszaka olyan rosszul voltam, hogy eszembe jutott: lehet, hogy elmegeyek? (közben sokszor jöttek hírek halálesetekről)

Máriához

Tehozzád fordulok,
legdrágább anya;
Mennyeknek általad
tárul ajtaja.

Szenvedő lelkeken
megesik szíved;
Tévelygő népedet
Jézushoz viszed.

Rád bízom magam, mint
gyöngye kisgyerek;
Melletted mindenkor
oltalmat lelek.

Bánatban Tetőled
érkezik vigasz;
Hálásan köszönöm
mindazt, amit adsz.

Gyermeki hitemet
őrizz szüntelen;
Segíts, mit Fiad kér,
mindig megtegyem!

Kurczina Terézia

Megköszöntem Istennek az eddigi gazdag és szép életemet, hogy megismerhettem Őt, hogy családom lehetett, hogy hivatásom van, és végiggondolva az életemet, felfedeztem az Ő gondviselését ott, ahol még sosem jutott eszembe. Ez a betegség is alkalmat ad arra, hogy mérleget, számvetést készítsünk. Hogy elgondolkodjunk azon, mi a fontos igazán az életben? Mi az, amire pazaroljuk az energiánkat és az időnket? Mivel eléggé mozgalmas, aktív életet élek, furcsa volt megtapasztalni, hogy *nem tudok tenni, csak lenni*. Aktív Mártából inkább csendes, odafigyelő Máriává kellene lenni: aki tudja, mikor van itt az ideje a munkának és mikor a csendes Jézusra figyelésnek.

Mikor jobban lettem, hálát adtam Istennek az előttem álló lehetőségekért. Hogy újra dolgozhatok, taníthatok, segíthetek. Olyan volt, mint egy újjászületés. A memóriazavarom egy ideig még megmaradt... majd egyre ritkábban jött. Bár ebből voltak bonyodalmaim, különösen az online oktatás során, amikor több lépést képtelen voltam megjegyezni. A férjem segített, nélküle nem ment volna. Vagy elfelejtettem a legegyszerűbb szavakat, és csak körülírni tudtam. Próbáltam humorosan felfogni, türelemmel viselni, ami nem mindig sikerült.

A betegség elmúltával a hála erősödött bennem, és hogy Isten tenyerében vagyok. Ő velem van és lesz, bárhogy alakul. De én is nehezen mondtam ki „legyen meg a Te akaratod”.

Felépülve, energiáimat visszanyerve sem szeretnék mindig „nyüzsögni”, rohanni, kapkodni – bár van feladat bőven – hanem ha találkozom valakivel, rászánom az időt a másik emberre, hogy meghallgassam, és jobban odafigyelek rá.

Nagy boldogság volt újra menni az iskolákba az alsósokhoz. Hát bizony, megint nem tudjuk tartani a fizikai távolságot! Lelkileg pedig közel vagyunk egymáshoz, mivel együtt imádkoztunk azokért, akiknek meghaltak a családjukban vagy a környezetükben.

A hittanórák – a járványhelyzet alatt különösen igaz ez, hogy - nemcsak a tananyagról kell szólni, hanem egy szeretetteljes bizalmi kapcsolat alakuljon, ahol elmondhatják akár az órán, akár szünetekben a gondjaikat, örömeiket.

Kollmann Andrea

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.

Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com

Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2021. Máj. 9 – 16.

Húsvét VI. hete

		Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
8	SZOMBAT		Előesti sztm: 18:00	+Major Ferenc évf, + szülők	
9	VASÁRNAP	HÚSVÉT VI. VASÁRNAPJA	10:30 18:00	+Wagner Károly és Tóth Sándor +Lukács Mihály	
10	HÉTFŐ	<i>Avilai Szt János</i>	7:30	élő Mária	
11	KEDD	<i>B. Salkaházi Sára</i>	7:30	Zilahi, Kádár és Szabó csal élő és + tagjai	Csendes Szentségimádás 19:30-21:00
12	SZERDA	<i>Szt Néreusz és Achilleusz</i>	7:30	élő Mária	
13	CSÜTÖRTÖK	<i>Fatimai B. Szűz Mária</i>	—————		Egész napos Sztségimádás 8:00-21:00
14	PÉNTEK		18:00	Csőke Lászlóné Piroska tem. megeml.	
15	SZOMBAT		Előesti sztm: 18:00	+Bernadett lelkiüdvéért	
16	VASÁRNAP	URUNK MENNYBEMENETELE	10:30 18:00	Fülöp, Szabó, Hortobágyi és Kovácsik csal élő és + tagjai A Fekete csal. élő és + tagjai	

– Most vasárnaptól módosulnak Egyházmegyénkben a járványügyi rendelkezések. Az új rendelkezések megtekinthetők a honlapon illetve facebook oldalunkon.

– Az új rendelkezések értelmében máj 17-től újra indulnak a Bibliakör alkalmi hétfő esténként.

– Május a Szűzanya hónapja, templomunkban Lorettói litániát végzünk hétfő-szerda a reggeli szentmisék után mondva, péntek-vasárnap az esti szentmisék után énekelve.

– A plébánián június 5-én szombaton 10 órától lesz az elsőáldozás. 26 gyermek készül, hogy szívébe fogadja Jézust a szentáldozásban. Az elsőáldozók szüleinek szülői értekezlet lesz május 16-án vasárnap az esti mise után a templomban.